

Szálinger Balázs

Mindannyiunk Magdolnája

Úgy kacsintott mintha volna
Bármije hogy bátorodna
S nem a pultnál szökne szárba
Fölhalmozott anyasága

Látszott rajta elvihetnék
S bár erősen fogta kedvét
Harisnyája langyos-édes
Hegylevétől volt pecsétés

Úgy volt szép hogy csúnyasága
Szinte hívás volt az ágyba
Sokan léptek szőnyegére
Meg se bánták meg sem érte

Mint rossz bor a jó humuszra
Úgy lötytyent ki másra újra
Mindannyiunk mindhiába
Megtaposott Magdolnája



Santák Judit: Karkötő